

Bruksela, 14 listopada 2018 r.
(OR. en)

14197/18

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2018/0217(COD)

AGRI 543
AGRIORG 101
AGRISTR 88
AGRIFIN 128
CODEC 1974
CADREFIN 345

NOTA

Od: Prezydencja

Do: Rada

Nr dok. Kom.: 9634/18 + COR 1 + ADD 1

Dotyczy: Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylającego rozporządzenie (UE) nr 1306/2013 – *Sprawozdanie z postępu prac*

I. WPROWADZENIE

1. 2 maja 2018 r. Komisja przyjęła pakiet wniosków dotyczących wieloletnich ram finansowych na lata 2021–2027. Następnie 1 czerwca 2018 r. opublikowała, jako jeden z sektorowych wniosków ustawodawczych wdrażających polityki europejskie, wniosek dotyczący rozporządzenia o finansowaniu WPR, zarządzaniu nią i monitorowaniu jej (zwany dalej rozporządzeniem horyzontalnym)¹.

¹ Dok. 9634/18.

2. Proponowane nowe rozporządzenie horyzontalne stanowi część pakietu trzech wniosków ustawodawczych w dziedzinie rolnictwa na okres 2021–2027. Pierwszy z pozostałych dwóch wniosków dotyczy rozporządzenia o planach strategicznych WPR², które odnosi się do płatności bezpośrednich i rozwoju obszarów wiejskich i ustanawia przepisy na rzecz planów strategicznych, które państwa członkowskie mają sporządzić na mocy WPR. Drugi wniosek dotyczy wspólnej organizacji rynków produktów rolnych (WORR)³.

II. STAN PRAC W RADZIE

3. Prezydencja bułgarska w porozumieniu z Austrią i Rumunią, które jako następne miały sprawować prezydencję, powierzyła analizę proponowanego rozporządzenia horyzontalnego i tzw. oceny skutków finansowych regulacji towarzyszącej trzem wnioskom o WPR Grupie Roboczej do Spraw Finansowych w Rolnictwie (zwanej dalej grupą roboczą AGRIFIN). Proponowanym rozporządzeniem o planach strategicznych WPR, a także oceną skutków obejmującą wspomniane trzy wnioski⁴ zajmuje się Grupa Robocza ds. Horyzontalnych Kwestii Rolnych (zwana dalej grupą roboczą ds. HKR), zaś proponowanym rozporządzeniem o wspólnej organizacji rynku zajmuje się Grupa Robocza ds. Produktów Rolnych. Te trzy wnioski i powiązaną z nimi ocenę skutków Komisja przedstawiła również Specjalnemu Komitetowi ds. Rolnictwa (SCA). Ponadto grupa robocza ad hoc ds. WRF analizuje finansowe i budżetowe skutki przepisów dotyczących WRF w sektorowych wnioskach ustawodawczych, w tym w odniesieniu do WPR⁵.

² Rozporządzenie o planach strategicznych WPR (dok. 9645/18) zastąpi obowiązujące rozporządzenie o płatnościach bezpośrednich (rozporządzenie 1307/2013) i rozporządzenie o rozwoju obszarów wiejskich (rozporządzenie 1305/2013).

³ Dok. 9556/18.

⁴ Dok. 9646/18.

⁵ Niektóre przepisy proponowanego rozporządzenia horyzontalnego ujęto w nawias kwadratowy, co oznacza, że te przepisy/elementy prawdopodobnie staną się przedmiotem negocjacji horyzontalnych dotyczących WRF; nie uniemożliwia to jednak grupie roboczej AGRIFIN analizy technicznych aspektów takich przepisów. Zob. dok. WK 8969/2018.

4. Pierwszą dyskusję nad proponowanym rozporządzeniem horyzontalnym przeprowadzono na forum grupy roboczej AGRIFIN 8 czerwca, gdy Komisja przedstawiła ocenę skutków finansowych regulacji towarzyszącą trzem wnioskami dotyczącym WPR⁶. Pełna prezentacja przepisów operacyjnych tego wniosku odbyła się na posiedzeniu grupy roboczej AGRIFIN 4 czerwca⁷; przy tej okazji prezydencja austriacka określiła swoje podejście⁸, polegające na analizowaniu wniosku w oparciu o 8 bloków grupujących wzajemnie powiązane kwestie i obejmujących wszystkie artykuły wniosku z wyjątkiem przepisów dotyczących zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli (ZSZiK, art. 63–73) i kar w związku z zasadą warunkowości (art. 84–87), które to przepisy są analizowane przez odnośnych ekspertów na forum grupy roboczej ds. HKR.
5. Od lipca odbyło się 7 posiedzeń grupy roboczej AGRIFIN; omówiono w ich trakcie wszystkie 8 bloków wzajemnie powiązanych kwestii. Po każdym posiedzeniu delegacje były zachęcane do składania pisemnych uwag dotyczących omówionych kwestii. Komisja przedstawiła pisemne wkłady dotyczące kwestii poruszonych przez delegacje w ich pisemnych uwagach⁹ oraz dokumenty robocze odnoszące się do kluczowych kwestii wniosku¹⁰. Na podstawie wysłuchanych i otrzymanych uwag prezydencja zredagowała poniższy tekst, który stanowi podsumowanie najważniejszych uwag, pytań i wstępnych opinii przedstawionych przez delegacje w odniesieniu do poszczególnych bloków wniosku przeanalizowanych na forum grupy roboczej AGRIFIN.
6. Po posiedzeniu Rady ds. Rolnictwa i Rybołówstwa (zaplanowanym na 19–20 listopada 2018 r.), podczas zbliżających się posiedzeń grupy roboczej AGRIFIN zaplanowanych na 21 listopada i 4 grudnia prezydencja zamierza po raz pierwszy spróbować wraz z delegacjami wskazać te artykuły przedmiotowego wniosku, których brzmienie zdaniem Rady należy zmienić, i ewentualnie omówić kształt tych zmian.

⁶ Dok. referencyjny WK 6815/2018 oraz slajdy prezentacji Komisji zamieszczone w dok. WK 7012/2018.

⁷ WK 8124/2018.

⁸ WK 8106/2018 REV3.

⁹ WK 8521/2018, WK 12629/2018, WK 12630/2018, WK 12631/2018, WK 13232/2018, WK 13689/2018.

¹⁰ WK 8875/2018, WK 11877/2018, WK 11881/2018, WK 12495/2018.

III. STAN PRAC W PARLAMENCIE EUROPEJSKIM

7. 4 lipca 2018 r. parlamentarna Komisja Rolnictwa i Rozwoju Wsi (COMAGRI) wyznaczyła Ulrike Müller (ALDE, DE) jako sprawozdawcę w odniesieniu do przedmiotowego dossier; wyznaczyła także współsprawozdawców reprezentujących wszystkie pozostałe grupy polityczne. PE traktuje trzy wnioski o WPR jako pakiet, tzn. że są one razem prezentowane i omawiane na forum organów PE. Oczekuje się, że parlamentarne: Komisja Budżetowa, Komisja Kontroli Budżetowej i Komisja Rozwoju Wsi wydadzą opinie w sprawie proponowanego nowego rozporządzenia horyzontalnego.
8. Jeśli chodzi o terminy, projekt sprawozdania¹¹ posłanki Ulrike Müller zostanie przedstawiony na forum COMAGRI 21 listopada. Głosowanie nad sprawozdaniem na forum COMAGRI, po tym jak uzupełnione zostanie ono o poprawki zaproponowane przez członków komisji, zaplanowano wstępnie na 18–19 lutego 2019 r. PE nie zdecydował jeszcze, czy głosowanie plenarne nad sprawozdaniem COMAGRI odbędzie się przed upływem obecnej kadencji¹², z uwagi na fakt, że nawet gdyby takie głosowanie przeprowadził parlament obecnej kadencji, nowo wybrany PE może chcieć zmienić swoje stanowisko, w szczególności w świetle negocjacji na temat WRF.

IV. GŁÓWNE NOWE ELEMENTY PROPONOWANEGO ROZPORZĄDZENIA

9. Podobnie jak obowiązujące rozporządzenie horyzontalne (rozporządzenie 1306/2013) wniosek określa ogólne zasady dotyczące zarządzania finansowego i aspektów budżetowych dwóch filarów WPR: Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) i Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW). Wniosek dotyczy korekt i kontroli finansowych, a także procedur służących zapobieganiu nieprawidłowościom, ich wykrywaniu i korygowaniu oraz stosowania kar w dziedzinie rolnictwa.

¹¹ Dostępne na stronie internetowej: <http://www.europarl.europa.eu/committees/en/agri/draft-reports.html>

¹² Powszechnie uważa się, że drugie posiedzenie plenarne PE zaplanowane na 25–28 marca 2019 r. jest ostatnią szansą na przeprowadzenie głosowania plenarnego w sprawie dossier ustawodawczych, a posiedzenie zaplanowane na 15–18 kwietnia uznaje się za ostateczność w związku z wyborami europejskimi przypadającymi na 23–25 maja.

10. Wniosek wprowadza szereg nowych elementów uznanych za niezbędne, by dostosować rozporządzenie horyzontalne do proponowanego nowego modelu realizacji¹³ i planów strategicznych WPR¹⁴, które powinny zapewnić państwom członkowskim większą elastyczność we wdrażaniu polityki WPR zgodnie z ich lokalnymi potrzebami, powodować mniej obciążeń biurokratycznych dla beneficjentów i przesunąć nacisk z zapewniania zgodności z prawem i prawidłowości transakcji leżących u podstaw rozliczeń na rzecz zapewnienia realizacji celów i poszanowania podstawowych wymogów UE (np. ZSZiK, zasada warunkowości, osoba faktycznie prowadząca działalność rolniczą, wymogi WTO, zamówienia publiczne) oraz organów zarządzających (agencje płatnicze, jednostki koordynujące, właściwe organy i jednostki certyfikujące).
11. Proponowane rozporządzenie:
- a) dostosowuje zasady ogólne dotyczące kontroli i kar, kontroli zgodności i ZSZiK do podejścia opierającego się na nowym modelu realizacji. Nowy system warunkowości sprawi, że wsparcie dochodu dla wszystkich rolników oraz inne płatności z tytułu obszaru lub zwierząt będą powiązane ze stosowaniem metod uprawy roli przyjaznych środowisku i klimatowi;
 - b) ustanawia nową wieloletnią rezerwę rolną w kwocie *co najmniej* 400 mln EUR w ramach EFRG, która zapewni dodatkowe wsparcie dla sektora rolnego, tj. siatkę bezpieczeństwa w kontekście zarządzania rynkiem lub jego stabilizacji lub w przypadku sytuacji kryzysowych mających wpływ na produkcję lub dystrybucję produktów rolnych. Rezerwa ta zostanie stworzona poprzez przeniesienie rezerwy kryzysowej na 2020 r. z obecnych wieloletnich ram finansowych dotyczących WPR na rok 2021. Od tej pory wszelkie niewykorzystane fundusze z rezerwy rolnej będą przenoszone, a nie ponownie rozdzielane do państw członkowskich i beneficjentów końcowych;

¹³ Nowy model realizacji powinien spowodować fundamentalną zmianę w WPR i sprawić, że nacisk przesunie się z zapewniania zgodności ze szczegółowymi przepisami na szczeblu UE w stronę osiągania wyników w zakresie wspólnych celów tej polityki, określonych i uzgodnionych na szczeblu UE.

¹⁴ Strategiczne plany WPR będą sporządzane przez każde państwo członkowskie i powinny obejmować interwencje planowane na mocy obu filarów WPR z myślą o realizacji celów ilościowych (w oparciu o wskaźniki rezultatu określone w przepisach UE) w powiązaniu z założeniami WPR na szczeblu unijnym.

- c) ustanawia zasady dotyczące: systemów finansowania, zarządzania i kontroli, procedur rocznego rozliczenia finansowego i rocznego rozliczenia z realizacji celów oraz procedury rozliczania zgodności. Roczne rozliczenie z realizacji celów odnosi się do kwalifikowalności wydatków i obejmuje: przegląd zgłaszania produktów; weryfikację opinii jednostki certyfikującej na temat wiarygodności sprawozdawczości z realizacji celów oraz ustalenie, czy wydatki znajdują uzasadnienie w zgłoszonych powiązanych produktach. Jeśli zadeklarowane wydatki nie znajdują uzasadnienia w zgłoszonych produktach i nie zostało podane żadne należyte wyjaśnienie, zastosowanie ma zmniejszenie płatności. W przypadku nieprawidłowości zidentyfikowanych w strukturze zarządzania może zostać uruchomiony mechanizm zawieszenia płatności, a w ostateczności – procedura rozliczania zgodności;
- d) ma doprowadzić do ograniczenia liczby agencji płatniczych (jedna na kraj lub region, zarządzająca zarówno wydatkami z EFRG, jak i z EFRROW) oraz wzmocnić rolę jednostki koordynującej i jednostki certyfikującej, a także wprowadzić podejście oparte na pojedynczym audycie: jednostki certyfikujące powinny zapewnić niezbędne gwarancje, że istnieje struktura zarządzania, przepisy unijne były przestrzegane na szczeblu państw członkowskich, a systemy sprawozdawcze są wiarygodne. Następnie Komisja oceni pracę jednostek certyfikujących. Zamiast na sprawdzaniu zgodności z zasadami na poziomie beneficjenta Komisja skupi się w swoich audytach na ocenie realizacji produktów za pomocą istniejących niezbędnych struktur zarządzania, co powinno doprowadzić do ograniczenia liczby audytów przeprowadzanych przez Komisję;
- e) dąży do dalszej optymalizacji wykorzystania powstających technologii i sprawniejszej wymiany danych w kontekście zarządzania finansowego i kontroli w ramach WPR poprzez zwiększenie roli programów satelitarnych takich jak Galileo i Copernicus oraz poprzez uwzględnienie wniosków geoprzestrzennych w monitorowaniu i kontroli w gospodarstwach. Powinno to usprawnić monitorowanie, uprościć procedury, zmniejszyć liczbę błędów, a także ograniczyć liczbę kontroli w gospodarstwach;

- f) przewiduje zastosowanie instrumentów finansowych, po to by ułatwić dostęp do kapitału obrotowego z myślą o wsparciu rolników w pokonywaniu czasowego problemu z płynnością spowodowanego niespodziewaną sytuacją kryzysową; oraz
 - g) umożliwia państwom członkowskim opracowanie własnego systemu kontroli i kar, w tym podejmowanie decyzji co do metod i poziomów kontroli, rodzaju kar itd. Państwom członkowskim będzie też wolno odstąpić od systemu uprawnień do płatności, co mogłoby pozwolić na znaczne ograniczenie obciążeń administracyjnych.
12. Prezydencja sporządziła z własnej inicjatywy podsumowanie wyników analizy technicznej wniosku przeprowadzonej na forum grupy roboczej AGRIFIN (zob. poniżej). Podsumowanie to w ogólnym zarysie odzwierciedla najważniejsze uwagi, pytania i wstępne opinie przedstawione przez delegacje w odniesieniu do głównych kwestii proponowanego rozporządzenia wspomnianych powyżej.

BLOK 1: zakres stosowania i definicje (art. 1–3); przepisy ogólne dotyczące funduszy rolnych (art. 4–7)

1. Choć do przepisów określających **zakres stosowania, definicje i wyłączenia w przypadku siły wyższej** (art. 1–3) wprowadzono niewielkie zmiany, delegacje oczekują dalszych wyjaśnień co do tego, czego dokładnie dotyczą nowe terminy: *systemy zarządzania* i w szczególności *podstawowe wymogi unijne* (np. ZSZK, zasada warunkowości, osoba faktycznie prowadząca działalność rolniczą, wymogi WTO, zamówienia publiczne itd.). Zdaniem delegacji *podstawowe wymogi unijne* należy doprecyzować, gdyż agencje płatnicze i jednostki certyfikujące muszą mieć jasność co do tych przepisów. Niektóre delegacje wystąpiły o rozszerzenie pomocniczości i zakresu proponowanego nowego modelu realizacji.
2. Delegacje wyraziły żal, że z nowego wniosku usunięto dwa przypadki **siły wyższej** (*śmierć beneficjenta* i *dlugoterminowa niezdolność beneficjenta do wykonywania zawodu*), choć przyznają, że wykaz (podany w art. 3) nie jest wyczerpujący, a zatem państwa członkowskie mogą go uzupełnić o inne sytuacje/przypadki. Niektóre delegacje postulują, by skreślić cały wykaz, tym samym pozostawiając decyzję co do znaczenia „siły wyższej” państwom członkowskim, inne zaś proponują, by wykaz ten był bardziej kompleksowy (zbliżony do wykazu zamieszczonego w obowiązującym rozporządzeniu).

3. Choć do przepisów dotyczących **funduszy finansujących wydatki rolne, wydatków EFRG i EFRROW oraz pozostałych wydatków, w tym pomocy technicznej** (art. 4–6) wprowadzono niewielkie zmiany, delegacje zgłosiły pytania dotyczące nowych interwencji sektorowych określonych w rozporządzeniu o planach strategicznych WPR (art. 5 ust. 2 lit. b)) i szczególnych środków w dziedzinie rolnictwa dla regionów najbardziej oddalonych w Unii i mniejszych wysp Morza Egejskiego (art. 5 ust. 2 lit e)). Delegacje przyjęły do wiadomości wyjaśnienie Komisji, że EFRROW powinien nadal finansować pomoc techniczną w ramach zarządzania dzielonego (art. 6). W odniesieniu do rodzajów wydatków związanych z WPR (art. 7) delegacje zgłosiły pytania dotyczące pomocy technicznej, finansowanej z inicjatywy Komisji i bezpośrednio przez nią zarządzanej, w tym badań, monitorowania, wymiany informacji, badań rolnych, technologii informacyjnej i systemów informatycznych, zakupu zdjęć satelitarnych (w przyszłych danych), audytu itd., oraz tego, jaki jest związek takiej pomocy z pomocą techniczną udzielaną z inicjatywy państw członkowskich, która może być finansowana wyłącznie z EFRROW (art. 112 i art. 86 ust. 3 proponowanego rozporządzenia o planach strategicznych WPR) i może być wykorzystana do wykonania planu w całości. Niektóre delegacje proponują, żeby pomoc techniczna z EFRROW pozwalała na finansowanie wydatków ponoszonych przez państwa członkowskie, gdy wymagana jest wspólna pomoc UE. Komisja przedstawiła dokument roboczy na ten temat¹⁵.

¹⁵ WK 11881/2018.

4. Delegacje zgadzają się, by **struktura zarządzania WPR, obejmująca agencje płatnicze i jednostki koordynujące, jednostki certyfikujące i właściwy organ** (art. 8–11) została utrzymana, ale niektórym trudno jest zaakceptować proponowane ograniczenie liczby agencji płatniczych, zwłaszcza w przypadku gdy wpływa to na warunki konstytucyjne danego państwa członkowskiego. Delegacje zadały również pytania, jakie są obowiązki poszczególnych organów w ramach *systemu zarządzania*, np. jaka jest rola agencji płatniczych, jednostek certyfikujących i instytucji zarządzającej w odniesieniu do rocznego sprawozdania z realizacji celów czy rocznego rozliczenia z realizacji celów. Delegacje wyrażają obawy, że proponowane wzmocnienie roli jednostki koordynującej i jednostki certyfikującej będzie wymagało dodatkowych zasobów i doprowadzi do zwiększenia obciążenia administracyjnego. Kilka delegacji podkreśliło, że w ramach struktury zarządzania należy jednoznacznie przestrzegać przepisów konstytucyjnych każdego państwa członkowskiego (co przyznano w motywie 9), a w razie potrzeby – dopuścić krajowe rozwiązania, polegające np. na ustanowieniu na szczeblu krajowym jednostki certyfikującej z uprawnieniami w zakresie koordynacji.

5. Co się tyczy **rocznego sprawozdania z realizacji celów**, które ma sporządzać agencja płatnicza (art. 8 ust. 3 i 4), delegacje zwróciły się o wyjaśnienie, jak ten artykuł łączy się z rolą instytucji zarządzającej i komitetu monitorującego określoną w rozporządzeniu o planach strategicznych WPR (art. 110 ust. 2). Delegacje mają wiele pytań o treść, terminy i stosowanie rocznego sprawozdania z realizacji celów; w odniesieniu do bieżących wskaźników rezultatu Komisja wyjaśniła, że roczne sprawozdanie z realizacji celów będzie musiało opisywać stan realizacji za okres do 15 października roku N-1.
6. Komisja przedstawiła dokument roboczy na temat sporządzania i składania wspomnianego sprawozdania¹⁶. Delegacje nadal jednak mają pytania dotyczące sporządzania przez jednostkę koordynującą rocznego sprawozdania z realizacji celów, które ma być składane wraz z **jedną deklaracją zarządczą dotyczącą całości tego sprawozdania** (art. 8 ust. 4); niektóre delegacje wskazały, że nowe rozporządzenie finansowe¹⁷ nie zawiera żadnej podstawy prawnej takiego działania. Komisja wyjaśniła, że przestrzeganie warunków kwalifikowalności przez poszczególnych beneficjentów nie powinno być przedmiotem analizy dotyczącej charakteru i zasięgu błędów i uchybień systemów zarządzania, a kwestiami tymi należy się zająć w deklaracji zarządczej (art. 8 ust. 3 pkt (iii)).
7. Delegacje nadal nie w pełni rozumieją proces **rocznego rozliczenia z realizacji celów**, np. rolę, jaką odgrywają w nim jednostki certyfikujące; delegacje obawiają się też, że roczne rozliczenie z realizacji celów będzie się wiązać z dodatkowym obciążeniem administracyjnym na szczeblu krajowym. Co się tyczy tego nowego zadania agencji płatniczej i jednostki certyfikującej, niektóre delegacje zauważyły, że trudno będzie dotrzymać terminu określonego w rozporządzeniu finansowym, wyznaczonego na 15 lutego roku następującego po roku budżetowym, którego dotyczyło roczne rozliczenie z realizacji celów.

¹⁶ WK 8875/2018.

¹⁷ Rozporządzenie (EU, Euratom) 2018/1046 (zob. art. 63 o zarządzaniu dzielonym).

8. W odniesieniu do **przekazywania informacji, poufności i uprawnień wykonawczych** (art. 88–90) delegacje odnotowują, że artykuły te są zbliżone do artykułów w obowiązującym rozporządzeniu, i przyznają, że z uwagi na nowy model realizacji konieczne będą pewne dostosowania.

BLOK 3: zarządzanie finansami EFRG/dyscyplina budżetowa, w tym rezerwa rolna (art. 12–17); zarządzanie finansami EFRG/finansowanie wydatków (art. 18–24); środki informacyjne (art. 44)

9. W odniesieniu do **pułapu budżetowego** (art. 12) i **przestrzegania pułapu** (art. 13) delegacje zauważają, że artykuły te są zbliżone do odpowiednich artykułów w obowiązującym rozporządzeniu.
10. W kontekście nowej **rezerwy rolnej** (art. 14) tekst mówiący o kwocie co najmniej 400 mln EUR oraz systemie przenoszenia ujęto w nawiasy i będzie on przedmiotem dyskusji w kontekście WRF. Ogólnie mówiąc, delegacje są gotowe omawiać system przenoszenia w kategoriach uproszczenia, tj. przekazywania kwot niewykorzystanych w 2020 r. na kolejne lata. Niektóre delegacje nie są jednak pewne, czy wyznaczona kwota wystarczy w przypadku sytuacji kryzysowych w sektorze rolnym; z kolei inne delegacje wołałyby, by rezerwę zasilać specjalnie przeznaczonymi na ten cel dochodami zamiast przenosić niewykorzystane kwoty z rezerwy kryzysowej z 2020 r., które to kwoty, ich zdaniem, powinny być zwrócone beneficjentom. Niektóre delegacje zwróciły uwagę na fakt, że jeśli potrzeby w zakresie wydatków wynikające z art. 14 ust. 1 przekroczą wyznaczoną kwotę, mimo wszystko w dużej mierze trzeba będzie skorzystać z mechanizmu dyscypliny budżetowej, a to doprowadzi do znacznego obciążenia administracyjnego. Ponadto wiele delegacji postulowało, by w akcie podstawowym przewidzieć większą gwarancję, że z dyscypliny finansowej korzystać się będzie jedynie w *ostateczności*.

11. Jeśli chodzi o **dyscyplinę finansową** (art. 15), w nawiasy ujęto tekst odnoszący się do możliwości zastosowania przez państwa członkowskie minimalnego progu kwoty do zwrotu przypadającej na beneficjenta końcowego według obiektywnych i niedyskryminujących kryteriów. Niemniej niektóre delegacje uważają, że należy podać jasną definicję *obiektywnych i niedyskryminujących kryteriów*; z kolei zdaniem Komisji państwa członkowskie mogą te kryteria zdefiniować samodzielnie (zasada pomocniczości). Delegacje mają rozbieżne poglądy na temat skreślenia obowiązującego progu (wynoszącego 2000 EUR), w przypadku którego nie miałyby zastosowania dyscyplina finansowa.
12. Delegacje zauważają, że przepisy wniosku dotyczące **procedury dyscypliny budżetowej** (art. 16) i **systemu wczesnego ostrzegania i monitorowania** (art. 17) są zbliżone do przepisów obowiązującego rozporządzenia; zwracają też uwagę, że przepisy dotyczące **płatności miesięcznych** (art. 18), **procedury dotyczącej płatności miesięcznych** (art. 19), **kosztów administracyjnych i kosztów zatrudnienia** (art. 20) i **wydatków w zakresie interwencji publicznej** (art. 21) w dużej mierze pokrywają się z odpowiadającymi im przepisami obowiązującego rozporządzenia.
13. Jeśli chodzi o **procedurę dotyczącą płatności miesięcznych** (art. 19), niektóre delegacje opowiadają się za utrzymaniem obecnej procedury komitetowej, tak by wszystkie państwa członkowskie wiedziały, co się dzieje w poszczególnych z nich. Komisja wyjaśniła, że procedurę komitetową utrzymano w odniesieniu do przekroczenia pułapów.
14. Podczas dyskusji często podnoszono kwestię tego, czy przepis dotyczący **kosztów administracyjnych i kosztów zatrudnienia** (art. 20) jest związany z pomocą techniczną, co – zdaniem Komisji – nie ma jednak miejsca; z inicjatywy Komisji pomoc techniczna jest pokrywana jedynie w ramach EFRROW (zob. art. 68 i 112 rozporządzenia dotyczącego strategicznych planów WPR).
15. Co do kwestii **nabywania danych satelitarnych** (art. 22) i **monitorowania zasobów rolnych** (art. 23), delegacje w dalszym ciągu nie potrafią w pełni zrozumieć, w jaki sposób artykuł ten wiąże się z systemem ZSZK (art. 64), które obrazy/dane Komisja będzie udostępniać bezpłatnie, co dokładnie państwa członkowskie mają robić z takimi obrazami/danymi i na jakich warunkach Komisja może wykorzystywać dane odzyskane od państw członkowskich. Niektóre delegacje domagają się też, by wyjaśniono czy zdjęcia satelitarne wykorzystywane przez państwa członkowskie do kontroli na miejscu będą nadal finansowane z budżetu UE; w tym względzie Komisja wyjaśniła, że zdjęcia satelitarne stanowią część danych satelitarnych.

16. Delegacje zwracają również uwagę na to, że w kwestii **środków informacyjnych** (art. 44) nie zaproponowano żadnych zmian w stosunku do obecnego rozporządzenia.

BLOK 4: zarządzanie finansami EFRROW / przepisy ogólne / finansowanie w ramach planu strategicznego WPR / interwencje związane z rozwojem obszarów wiejskich (art. 25–32)

17. Delegacje zauważają, że postulowane **przepisy mające zastosowanie do wszystkich płatności** (art. 25), **wkładu finansowego z EFRROW** (art. 26), **zobowiązań budżetowych** (art. 27) i **płatności na rzecz interwencji związanych z rozwojem obszarów wiejskich** (art. 28) są niezbędne do tego, by dostosować rozporządzenie horyzontalne do nowego rozporządzenia dotyczącego strategicznych planów WPR.
18. Pewne delegacje stwierdziły, że **proponowana wysokość płatności zaliczkowej** wynosząca 1% w latach 2021–2023 jest zbyt niska i niektóre chciałyby, żeby wielkość ta została podniesiona (do 5%) (art. 29); delegacje uznały jednak, że kwestię tę (ust. 1 lit. a), b) i c)) należy poruszyć podczas negocjacji w sprawie kolejnych WRF.
19. Delegacje zgłosiły szereg kwestii technicznych w odniesieniu do nowo wprowadzonych przepisów dotyczących **płatności okresowych** (art. 30 ust. 3–5 i ust. 10), m.in. w przypadku instrumentów finansowych lub w odniesieniu do prawnego znaczenia „niewystarczającej” odpowiedzi w kontekście procedury dotyczącej terminów płatności.
20. Jeśli chodzi o kwestię **automatycznego umorzenia w przypadku planów strategicznych WPR** (art. 32), kilka delegacji opowiada się za utrzymaniem w tym przypadku obecnej formuły „N+3” zamiast proponowanej formuły „N+2” lub wprowadzeniem pewnej elastyczności dla państw członkowskich w okresie przejściowym na początku okresu programowania, co zapewni państwom członkowskim pewną stabilność w okresie wdrażania nowej WPR po 2020 r.; delegacje stwierdzają również, że kwestie dotyczące ust. 4 lit. a) wspomnianego artykułu należy poruszyć podczas negocjacji w sprawie kolejnych WRF.

BLOK 5: zarządzanie finansami funduszy / przepisy wspólne, w tym zawieszenie płatności (art. 33–42 i art. 45); stosowanie euro i sprawozdawczość (art. 91–95)

21. Przepis dotyczący **rolniczego roku budżetowego** (art. 33) pozostaje niezmienny w stosunku do obecnego rozporządzenia.

22. Jeśli chodzi o kwestię **podwójnego finansowania** (art. 34), delegacje zauważają, że w treści artykułów znajduje się odniesienie do „EFRG” i „europejskie fundusze strukturalne i inwestycyjne”, ale nie mają one całkowitej pewności co do tego, jakie przyniesie to zmiany w stosunku do obecnego okresu programowania, np. w jaki sposób unikać podwójnego finansowania, zwłaszcza w przypadkach gdy wsparcie z EFRROW i EFRG jest udzielane w ramach tego samego planu strategicznego WPR.
23. Wprowadzono przepis dotyczący **kwalifikowalności wydatków ponoszonych przez agencje płatnicze** (art. 35) zgodnie z nowym modelem realizacji i rozporządzeniem dotyczącym planów strategicznych WPR. Co do zasady delegacje przychylnie odnoszą się do tego przepisu, chciałyby jednak, by doprecyzowano w szczególności lit. b) i c) dotyczące odpowiedniego zgłoszonego produktu oraz warunków kwalifikowalności dotyczących poszczególnych beneficjentów i ustalonych w krajowych planach strategicznych WPR. Ze swojej strony Komisja wyjaśniła, że rozporządzenie przejściowe określi, w jaki sposób będzie funkcjonować zasada „stare przepisy/nowe pieniądze”, oraz że obecne kryteria kwalifikowalności w dalszym ciągu będą miały zastosowanie przez pozostały okres programowania.
24. Delegacje zauważają, że zaproponowane przepisy dotyczące **przestrzegania terminów płatności** (art. 36) oraz **zmniejszenia płatności miesięcznych i płatności okresowych** (art. 37) są w dużej mierze podobne do przepisów obecnego rozporządzenia.
25. Delegacje zgłosiły różne obawy w odniesieniu do nowo proponowanych artykułów dotyczących **zawieszenia płatności w związku z rocznym rozliczeniem, wieloletnim monitorowaniem realizacji celów i nieprawidłowościami w systemach zarządzania** (art. 38–40): zasadniczo niektóre delegacje uważają, że zakresy zawieszenia powinny być określone w akcie podstawowym (a nie w akcie delegowanym, tak jak ma to miejsce obecnie), inne natomiast są zdania, że termin „30 dni” jest zbyt krótki, by móc odpowiedzieć Komisji w kwestii przyszłego aktu wykonawczego w sprawie zawieszenia, jeszcze inne delegacje opowiadają się za wprowadzeniem okresu przejściowego bez zawiesznień lub proponują całkiem skreślić art. 38–40. Pewne delegacje obawiają się zwiększenia obciążenia administracyjnego w sytuacji, gdy Komisja może zwrócić się do danego państwa członkowskiego o wdrożenie niezbędnych działań naprawczych zgodnie z „planem działania zawierającym jasno określone wskaźniki” postępu, a inne zastanawiają się nad związkiem między tymi planami działania a ewentualnym aktem delegowanym i aktem wykonawczym w sprawie zawiesznień. Komisja przedstawiła dokument roboczy w sprawie zmniejszeń, zawiesznień i ostatecznych korekt¹⁸.

¹⁸ WK 11877/2018.

26. W szczególności wprowadzono nowy przepis dotyczący **zawieszenia płatności w związku z rocznym rozliczeniem** (art. 38), tak by uwzględnić nowy model realizacji WPR. Delegacje obawiają się jednak, że do zawieszenia płatności dojdzie już wtedy, gdy Komisja w terminie nie otrzyma od danego państwa członkowskiego wymaganych dokumentów (art. 38 ust. 1). Obawy delegacji dotyczą również kwestii nowego rocznego rozliczenia z realizacji celów (art. 38 ust. 2 w związku z art. 52), zgodnie z którym Komisja może zawiesić płatności dla danego państwa członkowskiego, jeżeli różnica między zadeklarowanymi wydatkami a kwotą odpowiadającą zgłoszonemu produktowi stanowi więcej niż 50 %. Ponadto w terminie co najmniej 30 dni państwa członkowskie mogą przedłożyć uzasadnienie tej różnicy, a jeżeli Komisja go nie zaakceptuje, może zostać zastosowane zmniejszenie (zgodnie z art. 52). Niektóre delegacje są zdania, że – ponieważ nie określono kryteriów w odniesieniu do uzasadnień składanych przez państwa członkowskie – Komisja ma zbyt dużą swobodę podejmowania decyzji w tym zakresie. Delegacje zwracają uwagę na to, że termin 30 dni może być zbyt krótki na przedstawienie uzasadnienia oraz że przepis ten może mieć realny wpływ na budżety państw członkowskich. W związku z tym delegacje domagają się dalszych wyjaśnień i wprowadzenia do aktu podstawowego przynajmniej kryteriów dotyczących okresu obowiązywania i zakresu zawieszeń płatności. Pewne delegacje uważają, że procedura rozliczenia zgodności (art. 53) powinna mieć zastosowanie również w przypadku rocznego rozliczenia z realizacji celów.
27. Jeśli chodzi o **zawieszenie płatności w związku z wieloletnim monitorowaniem realizacji celów** (art. 39), delegacje zauważają, że w przypadku niewystarczających postępów w realizacji celów końcowych określonych w krajowym planie strategicznym WPR i monitorowanych zgodnie z art. 115 i 116 rozporządzenia dotyczącego planu strategicznego WPR, Komisja może zwrócić się o przedstawienie „planu działania” zawierającego jasno określone wskaźniki postępu, które mają zostać ustanowione w drodze konsultacji z Komisją. Jeżeli dane państwo członkowskie nie poczyni postępów, Komisja zwróci się do niego o przedstawienie planu działania. Jeżeli państwo członkowskie nie przedstawi lub nie wdroży planu działania, istnieje możliwość wprowadzenia zawieszenia danej kwoty, a nawet jej ostatecznego zmniejszenia w momencie zakończenia planu strategicznego. W związku z brakiem jasnych kryteriów funkcjonowania systemu wieloletniego monitorowania realizacji celów państwa członkowskie obawiają się, że przepis ten może mieć poważne skutki finansowe dla budżetów krajowych, a niektóre delegacje zwracają się o dalsze wyjaśnienie procedury wypracowywania porozumienia w sprawie planu działania, łącznie z okresem jego obowiązywania. Ogólnie zdaniem kilku delegacji proponowany artykuł będzie skutkował dodatkowym obciążeniem administracyjnym i nie wprowadzi uproszczeń.

28. Wreszcie należy zauważyć, że cały proponowany przepis dotyczący **zawieszenia płatności w związku z nieprawidłowościami w systemach zarządzania** (art. 40) jest przedmiotem dyskusji w kontekście negocjacji w sprawie WRF. Delegacje zwracają się o dalsze wyjaśnienie określenia „poważne nieprawidłowości w funkcjonowaniu systemów zarządzania”, ponieważ mogą one skutkować zawieszeniami i ostatecznymi korektami finansowymi.
29. Delegacje zauważają, że wprowadzono jedynie niewielkie zmiany do przepisów dotyczących **prowadzenia osobnych ksiąg rachunkowych** (art. 41), **płatności na rzecz beneficjentów** (art. 42) i **uprawnień Komisji** (art. 45). Niemniej jednak, jeśli chodzi o kwestię zaliczek (art. 42 ust. 3), niektóre delegacje są zdania, że także takie zaliczki powinny nadal być stosowane w przypadku programów sektorowych, tak, jak ma to miejsce na podstawie obecnego rozporządzenia.
30. Stwierdzono, że proponowane przepisy dotyczące **stosowania euro** i **sprawozdawczości** (art. 91–95) są w dużej mierze podobne do przepisów obecnego rozporządzenia.

BLOK 6: zarządzanie finansami funduszy / przeznaczenie dochodów (art. 43) oraz rozliczanie rachunków (art. 45–46)

31. Jeśli chodzi o kwestię **przeznaczenia dochodów** (art. 43) obejmującą zarówno fundusz EFRG, jak i EFRROW, delegacje pozytywnie odnoszą się do prezentacji Komisji, w której porównano kwestię przeznaczenia dochodów zgodnie z obecnym rozporządzeniem 1306/2013 i z art. 43 nowego wniosku¹⁹.
32. Delegacje generalnie popierają proponowane **podejście oparte na pojedynczym audycie** (art. 46), choć niektóre delegacje uważają, że w akcie podstawowym należy doprecyzować kryteria i metody stosowane przez Komisję do oceny rzetelności prac jednostki certyfikującej.

¹⁹ WK 12019/2018.

33. Proponowane przepisy dotyczące **kontroli przeprowadzanych przez Komisję** (art. 47), **dostępu do informacji** (art. 48) i **dostępu do dokumentów** (art. 49) są w dużej mierze podobne do przepisów obecnego rozporządzenia. Delegacje nie rozumieją jednak dlaczego – pomimo przyjęcia podejścia opartego na pojedynczym audycie – Komisja w dalszym ciągu może przeprowadzać w państwach członkowskich kontrole (na miejscu). Delegacje zwracają się o doprecyzowanie, jakie informacje państwa członkowskie mają przekazywać do OLAF-a (rozporządzenie 2988/95); niektóre delegacje proponują skreślenie odniesienia do OLAF-a w art. 50 (uprawnienia Komisji).
34. Jeśli chodzi o kwestię **rocznego rozliczenia finansowego** (art. 51), delegacje zauważają, że przepis ten nie zmienił się znacznie w porównaniu z obecnym rozporządzeniem.
35. Proponowane nowe **roczne rozliczenie z realizacji celów** (art. 52) jest jednym z głównych elementów w kontekście rozliczenia rocznego. Przedmiotowy artykuł uwzględnia nowy model realizacji w połączeniu ze strategicznymi planami WPR. Delegacje zastanawiają się nad tym, w jaki sposób artykuł ten jest powiązany z odnośnymi art. 38 i 39 w kontekście rocznego rozliczenia z realizacji celów. Kilka delegacji uważa, że konieczne są bardziej szczegółowe wyjaśnienia, jeśli chodzi o procedury prowadzące do zmniejszeń poprzez rozliczenia. Jeden z głównych problemów zgłaszanych przez delegacje dotyczy skutków finansowych dla budżetów krajowych w sytuacjach, gdy zadeklarowane wydatki nie odpowiadają odpowiednim produktom lub gdy wykazane postępy w realizacji celów końcowych określonych w planach strategicznych WPR są niewystarczające. W związku z tym, że nie przewidziano terminu 2 miesięcy na przekazanie Komisji uzasadnienia takiej sytuacji, a procedura rozliczenia zgodności nie będzie już stosowana, kilka delegacji wystąpiło z postulatem, by do aktu podstawowego włączyć jasną procedurę (określającą terminy, metody obliczania itp.).
36. Jeśli chodzi o **procedurę rozliczenia zgodności** (art. 53), kilka delegacji wyraża zaniepokojenie w związku z określeniem „poważne nieprawidłowości” w funkcjonowaniu systemów zarządzania (art. 53 ust. 1), jako że takie „poważne nieprawidłowości” mogą skutkować wyłączeniem pewnych kwot z finansowania unijnego, doprowadzić do ich zawieszenia lub ostatecznej korekty. A zatem delegacje postulują umieszczenie jasnej definicji tego określenia w akcie podstawowym. Delegacje uważają też, że metody obliczania powinny być uregulowane w akcie wykonawczym, a nie w akcie delegowanym; Komisja wyjaśniła, że obecnie są one uregulowane w akcie delegowanym i nie proponuje się żadnych zmian w tym względzie.

37. Jeśli chodzi o **przepisy szczególne dotyczące EFRG** (art. 54) i **EFFROW** (art. 55), delegacje zauważają, że podejście Komisji jest mniej więcej takie samo, jak w obecnym rozporządzeniu, czyli środki odzyskane w związku z nieprawidłowościami w ramach EFRG mają w dalszym ciągu być zwracane do budżetu UE, natomiast środki odzyskane w związku z nieprawidłowościami w ramach EFFROW mogą być ponownie wykorzystane. Niektóre delegacje postulują także, by możliwe było ponowne wykorzystanie środków z EFRG. Delegacje zauważają, że przepisy obecnego rozporządzenia horyzontalnego (art. 54 rozporządzenia 1306/2013) dotyczące odzyskiwania środków nie są już częścią aktu podstawowego. Apelują jednak o ustanowienie jasnych przepisów, tak by zapewnić, aby w nowym okresie finansowania „stare sprawy dotyczące odzyskiwania środków” były traktowane zgodnie z przepisami obowiązującymi obecnie. Jeśli chodzi o skreślenie tzw. zasady 50/50, Komisja wyjaśniła, że oznacza to, iż nie będzie już wymagać szczegółowych zapisów z księgi dłużników ani aktywnie starać się uzyskać zwrot nieodzyskanych jeszcze kwot do budżetu UE. Niektóre delegacje zaproponowały również, by w akcie podstawowym umieścić zasadę *de minimis* (z myślą o tym, by państwa członkowskie potrąciły i zwróciły beneficjentom zaległe wierzytelności).

BLOK 7: systemy kontroli oraz kary / zasady ogólne (art. 57–62) oraz kontrola transakcji (art. 74–83)

38. Jeśli chodzi o **ochronę interesów finansowych Unii** (art. 57), niektóre delegacje proponują skreślić cały ust. 3 dotyczący stosownych środków ostrożności dotyczących stosowanych przez państwa członkowskie kar, natomiast inne delegacje proponują dodać pojęcie „rażącego błędu” do wykazu sytuacji, w których kary nie mają zastosowania. Delegacje zwracają się również o wyjaśnienie znaczenia „skargi” w ust. 4; Komisja wyjaśniła, że pojęcie to jest stosowane zgodnie z obecnym art. 74 rozporządzenia 1303/2013, a jego definicja znajduje się również w art. 63 proponowanego nowego rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów.
39. Delegacje zauważają, że wydaje się, iż państwom członkowskim pozostawiono większą elastyczność w odniesieniu do **przepisów dotyczących przeprowadzanych kontroli** (art. 58).

40. Delegacje odnotowują, że proponowane przepisy dotyczące następujących kwestii są podobne do przepisów obecnego rozporządzenia: **niezgodność z zasadami udzielania zamówień publicznych** (art. 59), **klauzula dotycząca przypadków obchodzenia prawa** (art. 60), **zgodność interwencji do celów kontroli w sektorze wina** (art. 61) i **zabezpieczenia** (art. 62). Niektóre delegacje proponują jednak, by skreślić (pewne przepisy składające się na) klauzulę dotyczącą przypadków obchodzenia prawa (art. 60), jako że ma ona dość ogólny charakter, a jej wrażenie jest skomplikowane.
41. Jeśli chodzi o kwestię **kontroli transakcji** (art. 74–83), delegacje zauważają, że nie ma prawie żadnych zmian w stosunku do obecnego rozporządzenia. Bardzo wiele delegacji zaapelowało jednak o skreślenie tych przepisów, które przede wszystkim miały na celu kontrolę przedsiębiorstw otrzymujących refundacje wywozowe. Obecną sytuację odzwierciedla fakt, że we wniosku dotyczącym rozporządzenia zmieniającego rozporządzenie nr 1308/2013 proponuje się skreślenie art. 196–204 dotyczących refundacji wywozowych (zob. motyw 26 w dok. COM (2018) 394 final). Delegacje generalnie uważają, że utrzymanie struktury kontroli administracyjnej byłoby nieproporcjonalne do spodziewanych rezultatów. Ze swojej strony Komisja stwierdziła, że przepisy te w dalszym ciągu są niezbędne w odniesieniu do obecnego przechowywania publicznego lub prywatnego oraz programów dla szkół.

BLOK 8: wspólne przepisy / sprawozdawczość / ochrona danych osobowych (art. 96–99); akty delegowane i akty wykonawcze (art. 100–101); przepisy końcowe (art. 102–104)

42. Jeśli chodzi o **publikację informacji dotyczących beneficjentów** (art. 96–98), delegacje mają zastrzeżenia do odniesienia w art. 96 ust. 1 do rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów, jako że art. 44 ust. 3 ma zastosowanie do EFRG i EFRROW. Niektóre delegacje zauważyły nieścisłości między rozporządzeniem w sprawie wspólnych przepisów a proponowanym rozporządzeniem horyzontalnym: pierwsze z nich przewiduje aktualizowanie informacji co najmniej co trzy miesiące, podczas gdy rozporządzenie horyzontalne przewiduje coroczną publikację danych. Komisja potwierdziła, że intencją jest coroczna publikacja danych; kwestia ta musi zostać doprecyzowana w tekście odnośnego rozporządzenia.

43. Jeśli chodzi o **przetwarzanie i ochronę danych osobowych** (art. 99), delegacje odnotowują, że przepis ten został zaktualizowany.
44. Jeśli chodzi o **akty delegowane i akty wykonawcze** (art. 100 i 101), kilka delegacji zaapelowało o zmniejszenie liczby proponowanych aktów delegowanych i zamiast tego zwiększenie liczby aktów wykonawczych.
45. W kontekście **przepisów końcowych** (art. 102–104) niektóre delegacje postulują wprowadzenie przepisów przejściowych i zapewnienie elastyczności pod kątem procesu dostosowywania do nowych ram WPR i okresu programowania.

Zintegrowany system zarządzania i kontroli (ZSZiK) (art. 63–73) oraz system kontroli i kary w związku z zasadą warunkowości (art. 84–87) (w wersji po analizie przez właściwą w tej kwestii Grupę Roboczą ds. Horyzontalnych Kwestii Rolnych na posiedzeniu 19 września)

46. W odniesieniu do **zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli (ZSZiK)** (art. 63–73) oraz pomimo pozytywnego zdania na temat proponowane dodatkowej pomocniczości, delegacje domagają się wyjaśnienia pewnych definicji (np. „w niezbędnym zakresie”, „działka rolna”, „system bezwnioskowy”), a także tego czy ZSZiK powinien mieć zastosowanie do sektora wina i w jakim zakresie (art. 63), oraz tego, czy w świetle zasady pomocniczości stosowne jest utrzymanie przepisów związanych z ZSZiK.
47. Delegacje chcą, by przedstawiono dalsze wyjaśnienia co do **elementów systemu zintegrowanego** (art. 64), np. jeśli chodzi o sformułowanie „w stosownych przypadkach” oraz zapowiadaną pomoc ze strony Komisji.
48. Co do kwestii **przechowywania danych i dzielenia się nimi** (art. 65), delegacje mają wątpliwości w związku z proponowanym obowiązkiem państw członkowskich w zakresie przechowywania danych dotyczących rocznych produktów zgłoszonych w kontekście rocznego rozliczenia z realizacji celów przez 10 lat; wydaje się, że okres ten jest zbyt długi, a zadanie zbyt uciążliwe; krytykuje się również kwestię stosowania z mocą wsteczną.

49. W kwestii **systemu identyfikacji działek rolnych** (art. 66) konieczne są dalsze wyjaśnienia dotyczące proponowanego wymogu, by system identyfikacji działek rolnych zawierał informacje istotne dla sprawozdawczości w zakresie wskaźników zgodnie z **art. 7** rozporządzenie dotyczące planów strategicznych WPR.
50. Niezbędne jest również wyjaśnienie funkcjonowania „systemu bezwnioskowego” w odniesieniu do wniosków dotyczących interwencji w formie płatności obszarowych i płatności z tytułu zwierząt w przepisie, w którym mowa o **systemie wniosków geoprzestrzennych i wniosków z tytułu zwierząt** (art. 67).
51. Delegacje uważają, że propozycja obowiązkowej corocznej oceny jakości geoprzestrzennych wniosków o pomoc (GSAA) i **systemu monitorowania obszarów** (art. 68) skutkowałaby zwiększeniem obciążenia administracyjnego, a zatem należy ją ponownie przeanalizować. Ponadto termin przedłożenia sprawozdania z oceny upływający 15 lutego jest zbyt krótki (art. 66–68) i należy go zmienić. Delegacje wyrażają zaniepokojenie w związku z warunkami kwalifikowalności w odniesieniu do środków w zakresie ochrony środowiska i klimatu oraz małych działek w ramach systemu monitorowania obszarów. Należy rozważyć możliwość dobrowolnego składania wniosków i wprowadzenia okresu przejściowego. Należy też doprecyzować cele Komisji w odniesieniu do systemu monitorowania obszarów.
52. Ogólnie przychylnie odniesiono się do proponowanego zakresu stosowania zasady pomocniczości w odniesieniu do **systemu kontroli i kar** (art. 70), choć niektóre delegacje zwracają uwagę na potrzebę pewnej koordynacji działań w zakresie jego wdrażania przez państwa członkowskie, tak by zapewnić równe warunki w całej UE.
53. Delegacje są zdania, że wszelkie uprawnienia Komisji do przyjmowania **aktów delegowanych lub aktów wykonawczych** (art. 72 i 73) powinny być ściśle określone.
54. Jeśli chodzi o **system kontroli i kary w związku z zasadą warunkowości** (art. 84–87), delegacje obawiają się, że stosowanie warunkowości w odniesieniu do drobnych rolników znacznie zwiększy obciążenia administracyjne zarówno dla tych rolników, jak i organów krajowych; drobni rolnicy powinni zatem być w dalszym ciągu wyłączeni ze stosowania tej zasady, a niektóre delegacje uważają, że kwestia ta powinna być uwzględniona w akcie podstawowym, a nie w krajowych planach strategicznych WPR. Należy doprecyzować zakres, sposób funkcjonowania i cel proponowanego nowego obowiązku, zgodnie z którym państwa członkowskie mają raz do roku przeprowadzać przegląd ich systemu kontroli.

55. Co do **systemu kontroli w związku z zasadą warunkowości** (art. 84) delegacje muszą jeszcze przedyskutować kwestię minimalnej wielkości próby kontrolnej oraz konieczności określenia próby kontrolnej na podstawie analizy ryzyka.
56. W odniesieniu do **systemu kar administracyjnych w związku z zasadą warunkowości** (art. 85) leżące w gestii państw członkowskich delegacje mają wątpliwości co do możliwość stosowania kryterium umyślności przy obliczaniu kar.
57. Jeśli chodzi o **obliczanie kary** (art. 86) i zamiast ogólnego zmniejszenia (3%), delegacje wołałyby dysponować większą elastycznością przy obliczaniu zmniejszeń płatności w przypadku niezgodności wynikającej z zaniedbania. Choć system wczesnego ostrzegania mógłby pomóc w pojedynczych przypadkach niewielkich niezgodności występujących po raz pierwszy, należy jeszcze raz przeanalizować kwestię stosowania zmniejszeń z mocą wsteczną. Przy obliczaniu kar w przypadkach powtarzających się niezgodności nie należy uwzględniać przypadków, które wystąpiły poza odnośnym okresem planu strategicznego WPR. Delegacje są zdania, że wszystkie najważniejsze elementy powinny być zawarte w akcie podstawowym oraz że wszelkie uprawnienia Komisji do przyjmowania aktów delegowanych powinny wyraźnie ograniczone.
58. Jeśli chodzi o **kwoty wynikające z kar administracyjnych związanych z zasadą warunkowości** (art. 87), niektóre delegacje opowiadają się za dalszą możliwością zatrzymania 25% kwot wynikających ze zmniejszeń nałożonych w przypadkach niezgodności, natomiast pewne inne delegacje proponują, by zatrzymywać 100% takich kwot i wykorzystywać je do interwencji służących celom w zakresie klimatu i ochrony środowiska.
-